

рыйтъ на име ~~ко~~рагъ и) минжъ Таваисъ (десни Донъ) и ся остановилъ по брѣговете на тѣзи реки. Четвъртийтъ ся съединилъ съ Аваритѣ които въ Панониѣ. Петыйтъ минжъ въ Италиѧ и ся съединилъ съ Лоібардитѣ въ княжеството Беневентъ. Третийтъ и по-чутвнитъ, на име Аспарухъ и) станжъ прѣводителъ или главатарь на ~~и~~выйтъ Българский народъ, който въ разстяниe на дѣлъ три столѣтія былъ страшныйтъ отъ къмъ запдъ бычъ за Византійскѫтъ държавѣ.

Аспарухъ като минжъ Вористенъ и Данастръ, днешните Днѣпръ и Днѣстръ, заселилъ ся при устията и Дунавъ, въ единъ жгълъ обиколенъ отъ дълбоки благи и круты планини. Той намѣрилъ това място като сгоди за оздравеніе на поселеніето си, което като било малко на брой наблѣгало ся само на тѣлесната си крѣпостъ и силъ.

Отъ туй недостатъ и ненападаемо място, като отъ крѣпкѫ твърдыни, Аспарухъ прѣдирималъ нашествіята си връзъ съсѣднитѣ на Византійскѫтъ държавѣ области и правялъ страшни опустошени; и за да ся отмѣни и отътъре отъ единъ толкозъ досаденъ съсѣдъ тогашнійтъ Цариградскій императоръ Константинъ 4-й принуденъ былъ да излѣзе лично съ войскѫ и ловоно флотъ противу тѣзи варвари. Но между това като го заболѣли краката и ся намѣрилъ принуденъ да остави войскѫтъ, зада иде на Месемврийскѣ бани, варваритѣ, въсползуваны отъ настанилътъ въ войскѫтъ распусностъ и безредицѫ, ударили и ѝ накарали да бѣга; а като минуватъ Истръ, т. е. Дунавъ завзематъ Варна i) и всичкытѣ на около мяста,

а) Нѣкои пишутъ Котразъ, което ся вижда да е погрѣшено, но какво ли ще каже Кограгъ? — Кѣдрагъ?

и) Казали смы и на друго място че въ изчезнѣвшето вече между Българитѣ собственно име Паро, ный съзирамы слѣдъ отъ името Аспарухъ.

и) Наименованіето на градътъ Варна и неговото съществование въ тѣзи отдалени Епохѣ е еще едно свидѣтелство за раниото съществование на славенитѣ въ тѣзи страни, защото е чисто славенско и носи името си отъ рекътъ Варча, която ся влива до него въ Черно море, а значи споредъ настъ бѣрза (а не черна както нѣкои мыслятъ,) отъ глаголътъ варъкъ, бѣрзамъ, испрѣварямъ което